

REFERATEN.

Bepaling van het chloride-gehalte van bloedplasma. —

Een zeer eenvoudige en naar het schijnt betrouwbare werkwijze wordt opgegeven door H. FRIEND (*The Journal of biological Chemistry*, dl. 51, 1922, bldz. 115). Eén cm^3 plasma brengt men in een maatkolfje van 25 cm^3 en voegt toe 10 cm^3 water en 3 cm^3 aluminiumhydroxyde-pap (gemakkelijk te maken uit aluminium-aluin en ammoniak); ten slotte vult men aan tot 25 cm^3 . Van het filtraat, waaruit het eiwit is verwijderd, worden 20 cm^3 getitreerd met 0.02 norm. zilvernitraat en kaliumchromaat als aanwijzer. Een tabelletje in de verhandeling leert onmiddellijk uit het afgelezen volume zilvernitraat-oplossing het gehalte van het plasma aan chloride, berekend als natriumchloride. Een zoo eenvoudige en toch betrouwbare bepalingwijze is voor de praktijk zeker van waarde, want het chloride-gehalte van het bloedplasma te kennen, is in vele gevallen zeer gewenscht.

RINGER.

Electrographisch onderzoek naar de spierkrampen bij den contracten platvoet. —

Voor onderzoek of de kramp bij een contracten platvoet opgevat moet worden als een echte, tetanische spanning door voortdurend herhaalde prikkelingen van spieren of dat zij het gevolg is van zuiver tonische spannings-toestanden, onderzochten SCHÄFFER en WEIL (*Mitteilungen aus den Grenzgebieten der Chirurgie und Medizin*, 34. Band 3. Heft) met een zeer gevoeligen galvanometer met een platinasnaar van 3μ in doorsnede, de stroomen, die ontstaan door werking van de betreffende spieren, waartoe zij naaldelectroden hierin staken. Zij onderzochten op deze wijze bij sterk gecontraheerde platvoeten de musculi peronaei en vonden, dat deze voortdurend frequente onderbroken schommelingen van de snaar deden ontstaan, en ook vonden zij, dat de uitslag der schommelingen sterk toenam, zonder dat er verandering in hun frequentie ontstond, wanneer getracht werd, den valgusstand te verbeteren en dus de musculi peronaei te rekken. Ook konden zij door schommelingen van de snaar waarnemen, dat door dit rekken stroomen in deze spieren ontstonden in lichte gevallen van platvoet, waarin geen stroomen konden worden waargenomen, wanneer de spieren niet werden gerekt. Door hun onderzoek achten zij het bewezen, dat de musculi peronaei steeds deelnemen aan het doen ontstaan van de contractuur, omdat in de lichte gevallen steeds de reactie door rekken en in de zwaardere gevallen steeds de spontane reactie bestond, waarbij de uitslag der schommelingen dan steeds door het rekken grooter werd. Zij meenen, dat deze krampen van de musculi peronaei reflectorisch door traumatische prikkeling van zenuweinden in de synovia van het talocruraalgewricht worden veroorzaakt, omdat zij, evenals LORENZ, vonden, dat die spieren slap werden, wanneer novocaïne in dit gewricht was gespoten. Op dezelfde wijze onderzochten zij, of de kuitspieren en de musculus tibialis anterior ook helpen aan het doen ontstaan der contractuur, waar-